

Warszawa, 16 maja 2016 r.

Opinia do ustawy o zmianie ustawy o gwarantowanych przez Skarb Państwa ubezpieczeniach eksportowych oraz niektórych innych ustaw

(druk nr 172)

I. Cel i przedmiot ustawy

Ustawa jest następstwem przyjętego 16 lutego 2016 r. przez Radę Ministrów „Planu na rzecz odpowiedzialnego rozwoju”, z którego wynika w szczególności konieczność dostosowania systemu prawnego w obszarze funkcjonowania istniejących instytucji wspierania rozwoju, w celu ich integracji służącej inicjowaniu lub finansowaniu projektów inwestycyjnych oraz wspieraniu rozwoju przedsiębiorczości i innowacji.

W następstwie nowelizacji:

- 1) nadzór na Korporacją Ubezpieczeń Kredytów Eksportowych S.A będzie sprawował minister właściwy do spraw gospodarki, a nie minister właściwy do spraw finansów publicznych; określona zostanie również liczba członków zarządu Korporacji Ubezpieczeń Kredytów Eksportowych S.A (przyjęto, iż zarząd będzie składał się z 4 członków, przy czym jeden będzie powoływany i odwoływany na wniosek ministra właściwego do spraw finansów publicznych, oraz wskazano minimalną liczbę członków zarządu niezbędną do tego, aby zarząd mógł działać) – zmiana ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. o gwarantowanych przez Skarb Państwa ubezpieczeniach eksportowych;
- 2) minister właściwy do spraw gospodarki wykonywał będzie określone uprawnienia przysługujące Skarbowi Państwa (m.in. w zakresie praw majątkowych Skarbu Państwa) w stosunku do: Agencji Rozwoju Przemysłu S.A., Polskiego Funduszu Rozwoju S.A., Polskiej Agencji Informacji i Inwestycji Zagranicznych S.A. oraz Powszechnej Kasy Oszczędności Banku Polskiego S.A. – zmiana ustawy z dnia 8 sierpnia 1996 r. o zasadach wykonywania uprawnień przysługujących Skarbowi Państwa;

- 3) minister właściwy do spraw gospodarki przejmie nadzór nad Prezesem Urzędu Zamówień Publicznych (dotychczas nadzór ten sprawował Prezes Rady Ministrów) – zmiana ustawy z dnia 4 września 1997 r. o działach administracji rządowej);
- 4) zmieniony zostanie organ, który nadaje statut BGK; kompetencje w tym zakresie uzyska minister właściwy do spraw gospodarki (dotychczas była to kompetencja ministra właściwego do spraw Skarbu Państwa, który działał w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw instytucji finansowych); zmodyfikowany zostanie także sposób powoływania organów BGK oraz ich skład (Rada Nadzorcza BGK będzie się składała z 12 członków, powoływanych przez Prezesa Rady Ministrów, przy czym będzie ona mogła działać już przy 8 członkach; w skład Rady Nadzorczej wejdzie 3 przedstawiciele ministra właściwego do spraw gospodarki, 2 przedstawiciele ministra właściwego do spraw rozwoju regionalnego oraz po jednym przedstawicielu ministra właściwego do spraw instytucji finansowych, ministra właściwego do spraw finansów publicznych, ministra właściwego do spraw Skarbu Państwa, ministra właściwego do spraw budownictwa, planowania i zagospodarowania przestrzennego oraz mieszkalnictwa, ministra właściwego do spraw transportu oraz ministra właściwego do spraw energii; zarząd BGK będzie się składał z 6 członków, przy czym będzie on mógł działać już przy 3 członkach; członków zarządu, w tym prezesa i wiceprezesów powoływał i odwoływał będzie Prezes Rady Ministrów na wniosek właściwego określonego w ustawie ministra; zróżnicowano kompetencje poszczególnych członków zarządu w zależności od tego, który minister wystąpił z wnioskiem o powołanie członka zarządu; ministrom przyznano dodatkowo prawo do informacji dotyczących BGK) – zmiana ustawy z dnia 14 marca 2003 r. o Banku Gospodarstwa Krajowego;
- 5) w skład Komisji Nadzoru Finansowego wejdzie minister właściwy do spraw gospodarki albo jego przedstawiciel – zmiana ustawy z dnia 21 lipca 2005 r. o nadzorze nad rynkiem finansowym.

W przepisach przejściowych przewidziano m.in. że:

- 1) nowy zarząd Korporacji Ubezpieczeń Kredytów Eksportowych S.A. zostanie powołany na zasadach określonych w znowelizowanych przepisach w terminie 30 dni od dnia wejścia w życie nowelizacji; w tym samym terminie spółka będzie musiała dostosować swój statut do „nowych” przepisów;

- 2) w terminie 30 dni od dnia wejścia w życie nowelizacji zostaną powołani na nowych zasadach przewodniczący i członkowie Rady Nadzorczej BGK oraz członkowie jego zarządu, a kadencja dotychczasowych organów wygaśnie;
- 3) w terminie 7 dni od dnia wejścia w życie nowelizacji minister właściwy do spraw gospodarki zgłosi swój udział w pracach KNF bądź wyznaczy swego przedstawiciela do udziału w pracach tej Komisji.

Ustawa wejdzie w życie po upływie 7 dni od dnia ogłoszenia, z wyjątkiem przepisów dotyczących zawiadamiania członków korpusu służby cywilnej o zmianach, jakie mają nastąpić w zakresie ich stosunków pracy, które to przepisy wejdą w życie z dniem ogłoszenia.

II. Przebieg prac legislacyjnych

Sejm uchwalił ustawę na 18. posiedzeniu w dniu 13 maja 2016 r. Projekt ustawy był przedłożeniem rządowym (druk sejmowy nr 405). Sejm w dniu 12 kwietnia 2016 r. skierował projekt do sejmowych Komisji: Finansów Publicznych oraz Gospodarki i Rozwoju w celu rozpatrzenia. Komisje rozpatrzyły projekt na posiedzeniu w dniu 28 kwietnia 2016 r. i przygotowały wspólne sprawozdanie (druk sejmowy nr 462), w którym wniosły o uchwalenie załączonego do sprawozdania projektu.

W trakcie prac nad projektem w Sejmie m.in.:

- 1) dodano do ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. o gwarantowanych przez Skarb Państwa ubezpieczeniach eksportowych przepis określający minimalną liczbę członków zarządu niezbędną do tego, aby zarząd mógł działać oraz przepis wskazujący, w jakim terminie należy podjąć czynności w celu uzupełnienia składu zarządu Korporacji Ubezpieczeń Kredytów Eksportowych S.A.;
- 2) zmodyfikowano przewidziane projektem zasady składania oświadczeń w imieniu BGK;
- 3) wyeliminowano przepis umożliwiający udzielanie Radzie Nadzorczej BGK wiążących zaleceń w zakresie realizacji rządowych programów oraz zadań z wykorzystaniem środków publicznych;
- 4) uchylono przepisy umożliwiające Radzie Nadzorczej BGK opracowywanie i udzielanie Zarządowi wytycznych dotyczących działalności BGK oraz uchylanie uchwał Zarządu niezgodnych z wytycznymi;
- 5) zrezygnowano z nowelizowania ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. – Prawo zamówień publicznych;

- 6) dodano przepisy przejściowe określające termin dostosowania statutu Korporacji Ubezpieczeń Kredytów Eksportowych S.A. do „nowych” przepisów oraz wpływ ustawy na członków korpusu służby cywilnej zatrudnionych w urzędzie obsługującym ministra właściwego do spraw Skarbu Państwa;
- 7) dodano przepis czasowo utrzymujący w mocy rozporządzenie wydane na podstawie art. 2 ust. 3 ustawy z dnia 14 marca 2003 r. o Banku Gospodarstwa Krajowego (rozporządzenie Ministra Skarbu Państwa z dnia 11 maja 2010 r. w sprawie nadania statutu Bankowi Gospodarstwa Krajowego);
- 8) dodano przepis dostosowujący nakładający na ministrów, którzy w następstwie ustawy stracą część kompetencji, obowiązek przekazania ministrowi właściwemu do spraw gospodarki dokumentacji w zakresie zadań przekazanych opiniowaną ustawą;
- 9) dodano przepis dostosowujący, który upoważnia Prezesa Rady Ministrów do dokonania przeniesienia planowanych dochodów i wydatków budżetowych w zakresie wynagrodzeń między częściami, działami i rozdziałami budżetu państwa, z zachowaniem dotychczasowego przeznaczenia środków.

III. Uwagi szczegółowe

- 1) art. 1 pkt 1 lit. c, art. 5 ust. 3a i 3b – w myśl dodawanego do ustawy o gwarantowanych przez Skarb Państwa ubezpieczeniach eksportowych art. 5 ust. 3a Zarząd Korporacji Ubezpieczeń Kredytów Eksportowych S.A. jest „zdolny do działania i podejmowania ważnych uchwał także wtedy, gdy liczba członków Zarządu wynosi nie mniej niż 3 osoby”. W związku z tym, że Korporacja jest spółką akcyjną, do której stosuje się przepisy Kodeksu spółek handlowych (KSH) pojawia się pytanie, co ustawodawca miał na myśli mówiąc o „działaniu” zarządu. Zgodnie z art. 368 § 1 KSH zarząd prowadzi sprawy spółki i reprezentuje spółkę. Przepis art. 371 § 1 KSH przesądza, że w przypadku gdy zarząd jest wieloosobowy, wszyscy jego członkowie są uprawnieni i obowiązani do wspólnego prowadzenia spraw spółki. Przez prowadzenie spraw spółki rozumie się podejmowanie decyzji gospodarczych w spółce (materia stosunków wewnętrznych spółki), zaś przez reprezentację rozumie się składanie oraz przyjmowanie w imieniu spółki oświadczeń woli (materia stosunków zewnętrznych spółki)¹⁾. Przepis dodawanego art. 5 ust. 3a nie daje jednoznacznej odpowiedzi, czy przepis ten odnosi się

¹⁾ Zob. komentarz do art. 368 i art. 371 w: S. Sołtysiński, A. Szajkowski, A. Szumański i J. Szwał, *Kodeks spółek handlowych; Komentarz do artykułów 301–458, Tom III*, Beck, Warszawa 2003, s. 493 i 540.

wyłącznie do materii stosunków wewnętrznych spółki, czy również do materii stosunków zewnętrznych. Dążąc do wyeliminowania wątpliwości interpretacyjnych, proponuje się skorelowanie terminologii dodawanego przepisu z KSH. W myśl § 9 Zasad techniki prawodawczej w ustawie należy posługiwać się określeniami, które zostały użyte w ustawie podstawowej dla danej dziedziny spraw, w szczególności ustawie określanej jako „kodeks”. W zaproponowanej niżej poprawce przyjęto, iż wolą ustawodawcy było, aby przepis odnosił się wyłącznie do prowadzenia spraw spółki.

Wątpliwości budzi również użycie w dodawanym art. 5 ust. 3a przymiotnika „ważne” w odniesieniu do uchwał. Czy „ważne” oznacza skuteczne, istotne, a może wiążące spółkę? Zapewne wolą ustawodawcy było, aby „kadłubowy” zarząd, tj. posiadający mniejszą liczbę członków niż wskazana w przepisie, nie był *de facto* organem spółki, a więc nie mógł podejmować uchwał wiążących spółkę. Warto zwrócić uwagę, że KSH mówiąc o uchwałach zarządu spółki nie posługuje się w odniesieniu do nich przymiotnikiem „ważne”.

Ponadto należy zwrócić uwagę na brak konsekwencji terminologicznej w obrębie nowelizowanego art. 5. W ust. 2a i 3 mówi się o „Zarządzie Korporacji” (podobnie nowelizowany art. 15 ust. 7, 15, 17 i 18 – art. 1 pkt 6 lit. d, f i g noweli), zaś w ust. 3a i 3b o „Zarządzie”. Mając na względzie § 10 Zasad techniki prawodawczej, należałoby ujednoczyć terminologię ustawy.

Uwzględniając powyższe, proponuje się przyjęcie niżej sformułowanej poprawki.

Propozycja poprawki:

w art. 1 w pkt 1 w lit. c ust. 3a i 3b otrzymują brzmienie:

„3a. Zarząd Korporacji jest zdolny do prowadzenia spraw spółki i podejmowania uchwał, jeżeli liczba jego członków wynosi nie mniej niż 3 osoby.

3b. W przypadku gdy liczba członków Zarządu Korporacji jest mniejsza niż 4, w terminie 30 dni podejmuje się czynności w celu uzupełnienia składu do 4 osób.”;

- 2) art. 2, art. 7d wprowadzenie do wyliczenia – sposób sformułowania odesłania w art. 7d we wprowadzeniu do wyliczenia sugeruje, że pomiędzy art. 5 i art. 5a–5c ustawy z dnia 8 sierpnia 1996 r. o zasadach wykonywania uprawnień przysługujących Skarbowi Państwa są dodatkowo inne artykuły. Ponadto nasuwa się pytanie, dlaczego

ustawodawca odsyła we wskazanym przepisie do art. 5b i art. 5c, które nie określają uprawnień (kompetencji) ministra do wyrażania zgody na dokonanie czynności prawnej w zakresie rozporządzenia składnikami aktywów trwałych (to wynika z art. 5a), ale regulują procedurę udzielania zgody. Odesłanie do art. 5b i art. 5c może sugerować, że w przepisach tych zostały określone inne (dodatkowe) realizowane przez właściwego ministra uprawnienia przysługujące Skarbowi Państwa.

Propozycja poprawki:

w art. 2, w art. 7d we wprowadzeniu do wyliczenia wyrazy „art. 5a–5c” zastępuje się wyrazami „art. 5a”;

- 3) art. 3 – następstwem wejścia w życie art. 3 będzie przejęcie przez ministra właściwego do spraw gospodarki nadzoru nad Prezesem Urzędu Zamówień Publicznych. Ze zmianą tą powinna wiązać się nowelizacja ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. – Prawo zamówień publicznych, w zakresie przepisów, które uwzględniają, iż nadzór nad Prezesem Urzędu Zamówień Publicznych sprawuje Prezes Rady Ministrów. Projekt opiniowanej ustawy zawierał stosowne przepisy zmieniające, niemniej w trakcie prac w Sejmie (zapewne w związku z równoległe toczącymi się pracami nad „dużą” nowelą ustawy – Prawo zamówień publicznych) zostały one z niego wyeliminowane. Sejm pracując nad „dużą” nowelą ustawy – Prawo zamówień publicznych uwzględnił opiniowaną ustawę. Należy jednak zwrócić uwagę na niebezpieczeństwo wiążące się z różnymi terminami wejścia w życie opiniowanej ustawy i ustawy z dnia 13 maja 2016 r. o zmianie ustawy – Prawo zamówień publicznych oraz niektórych innych ustaw. Pierwsza z ustaw ma wejść w życie po upływie 7 dni od dnia ogłoszenia, druga zaś – co do zasady – po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia. Różne terminy wejścia w życie ustaw skutkowały będą przez jakiś czas sprzecznością między ustawą o działach administracji rządowej oraz ustawą – Prawo zamówień publicznych (przede wszystkim niezgodnością art. 9 ust. 3 pierwszej z ustaw i art. 152 ust. 2 drugiej z ustaw). Ustawodawca nie powinien swoim działaniem doprowadzać do sytuacji potencjalnego sporu kompetencyjnego pomiędzy organami władzy publicznej. Jednym z możliwych sposobów wyeliminowania zagrożenia, o którym mowa wyżej, byłoby skreślenie art. 3 opiniowanej ustawy i przeniesienie jego treści do „dużej” noweli ustawy – Prawo zamówień publicznych. Gwarantowałoby to, że wszelkie zmiany związane ze zmianą właściwości w zakresie nadzoru nad Prezesem

Urzędu Zamówień Publicznych wejdą w życie w jednym terminie, a tym samym, że cel ustawodawcy zostanie zrealizowany prawidłowo.

- 4) art. 4 pkt 1 lit. a i b, art. 2 ust. 3 zdanie pierwsze i ust. 4 – zmieniając organ upoważniony do nadania statutu BGK zmieniono jednocześnie formę współuczestniczenia w wydaniu rozporządzenia przewidując, że minister właściwy do spraw gospodarki będzie obowiązany zasięgnąć opinii m.in. ministra właściwego do spraw instytucji finansowych. Tak jak nie budzi zastrzeżeń konieczność zasięgnięcia opinii KNF, tak przypadku zasięgnięcia opinii ministra można mieć wątpliwości. Po pierwsze, „zasięgnięcie opinii” jest najslabszą formą współuczestniczenia w stanowieniu aktu normatywnego, polegającą na zwróceniu się przez podmiot kompetentny do ustanowienia danego aktu do wskazanych w upoważnieniu podmiotów z wnioskiem o wyrażenie opinii (czynność dochodzi do skutku przez samo zwrócenie się o opinię, a nie jej wyrażenie). Jeżeli ustawodawcy zależy, aby podmiot współuczestniczący miał realny wpływ na kształt aktu powinien przewidzieć „silniejszą” formę współuczestniczenia np. porozumienie. Po drugie, ze względu na postanowienia Regulaminu pracy Rady Ministrów forma współuczestniczenia polegająca na zasięgnięciu opinii skierowana do członków Rady Ministrów jest niecelowa. Z § 35 ust. 1 Regulaminu pracy Rady Ministrów wynika, że projekt dokumentu rządowego podlega uzgodnieniom z członkami Rady Ministrów oraz Szefem Kancelarii Prezesa Rady Ministrów. Na podstawie § 41 Regulaminu pracy Rady Ministrów w ramach uzgodnień członek Rady Ministrów przedstawia stanowisko do projektu dokumentu rządowego w szczególności w zakresie swojego działania. Projekt rozporządzenia jest dokumentem rządowym. Skoro na etapie dochodzenia rozporządzenia do skutku, w ramach uzgodnień, każdy z członków Rady Ministrów, a więc również minister właściwy do spraw instytucji finansowych, będzie przedstawiał swoje stanowisko w odniesieniu do projektu, proces opiniowania przez ministra przewidziany w nowelizowanym art. 2 ust. 3 należy uznać za zbędne dublowanie procedur dochodzenia aktu do skutku. „Zasięgnięcie opinii” jest formą współuczestniczenia dedykowaną podmiotom spoza administracji rządowej, w tym również takim które nie mają kompetencji prawotwórczych.²⁾

²⁾ Zob. S. Wronkowska, M. Zieliński, Komentarz do zasad techniki prawodawczej, Wydawnictwo Sejmowe, Warszawa 2004 r., s. 167 i 168.

Analogiczna uwaga odnosi się do nowelizowanego art. 2 ust. 4. Również w tym przepisie, uzupełniając katalog podmiotów współuczestniczących w wydaniu rozporządzenia, wskazano ministrów, do których należy wystąpić o opinię w przedmiocie projektu. Co więcej, przepis ten nie uwzględnia dyrektyw wynikających z § 67 i pozostającego z nim w funkcjonalnym związku § 121 ust. 2 Zasad techniki prawodawczej. Zasadą jest, że przepis upoważniający zawierający wszystkie elementy delegacji, a więc również wskazanie organów współuczestniczących w wydaniu aktu, formułuje się w jednej jednostce redakcyjnej. Wyjątkowo, jeżeli przepis upoważniający jest rozbudowany, w odrębnej jednostce redakcyjnej (odrębnym ustępie lub zdaniu) można wyrazić wytyczne. Konsekwencja w tym zakresie jest niezbędna dla wyeliminowania wątpliwości, który przepis upoważnia do wydania rozporządzenia (jest jego podstawą). Zgodnie z § 121 ust. 2 Zasad techniki prawodawczej, jeżeli upoważnienie ustawowe wyrażone jest w kilku przepisach, jako podstawę prawną wydania rozporządzenia przytacza się przepis, który wskazuje organ upoważniony do jego wydania oraz określa zakres spraw przekazanych do uregulowania.

Mając powyższe na względzie, proponuje się przyjęcie niżej sformułowanej poprawki.

Propozycja poprawki:

w art. 4 w pkt 1:

a) w lit. a, w zdaniu pierwszym skreśla się wyrazy „ministra właściwego do spraw instytucji finansowych”,

b) lit. b otrzymuje brzmienie:

„b) uchyla się ust. 4;”;

5) art. 4 pkt 1 lit. a, art. 2 ust. 3 zdanie pierwsze – dokonując zmiany organu nadającego statut BGK, należałoby rozważyć dodatkowo modyfikację art. 19 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe, w taki sposób, aby z przepisu tego wyraźnie wynikało, iż nie stosuje się go do BGK. Przepis art. 19 przewiduje, że statut bankowi państwowemu nadaje, w drodze rozporządzenia, Minister Skarbu Państwa w porozumieniu z Ministrem Finansów, po zasięgnięciu opinii Komisji Nadzoru Finansowego. Dotychczasowy art. 2 ust. 3 ustawy o Banku Gospodarstwa Krajowego był w zasadzie zbieżny z art. 19 ustawy – Prawo bankowe, niemniej po zmianach

różnice będą znaczne. Niżej zaproponowana zmiana wskazywałaby jednoznacznie, że procedura nadania statutu BGK jest odmienna, niż ta wynikająca z ustawy – Prawo bankowe.

Propozycja poprawki:

po art. 2 dodaje się art. 2a w brzmieniu:

„Art. 2a. W ustawie z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe (Dz. U. z 2015 r. poz. 128, z późn. zm.) art. 19 otrzymuje brzmienie:

„Art. 19. 1. Statut bankowi państwowemu nadaje, w drodze rozporządzenia, minister właściwy do spraw Skarbu Państwa w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw instytucji finansowych, po zasięgnięciu opinii Komisji Nadzoru Finansowego.

2. Przepisu ust. 1 nie stosuje się do Banku Gospodarstwa Krajowego.”;

- 6) art. 4 pkt 2 i 4, art. 8 ust. 1a i 1b oraz art. 10 ust. 2a i 2b – w odniesieniu do art. 8 ust. 1a i 1b oraz art. 10 ust. 2a i 2b można sformułować podobne uwagi do tych, które omówiono w pkt 1 uwag szczegółowych niniejszej opinii. W niżej sformułowanej poprawce proponuje się, aby:
- a) w art. 8 ust. 1a, który dotyczy Rady Nadzorczej BGK, była mowa o realizacji zadań i podejmowaniu uchwał,
 - b) w art. 10 ust. 2a, który dotyczy Zarządu BGK, była mowa o kierowaniu działalnością BGK i podejmowaniu uchwał
- zgodnie z terminologią użytą odpowiednio w art. 9 ust. 1 i art. 10 ust. 1 ustawy o Banku Gospodarstwa Krajowego.

Propozycja poprawki:

w art. 4:

- a) w pkt 2 w lit. b, ust. 1a i 1b otrzymują brzmienie:

„3a. Rada Nadzorcza jest zdolna do realizacji swoich zadań i podejmowania uchwał, jeżeli liczba jej członków wynosi nie mniej niż 8 osób.

3b. W przypadku gdy liczba członków Rady Nadzorczej jest mniejsza niż 12, w terminie 30 dni podejmuje się czynności w celu uzupełnienia składu do 12 osób.”;

- b) w pkt 4 w lit. b, ust. 2a i 2b otrzymują brzmienie:

„2a. Zarząd jest zdolny do kierowania działalnością BGK i podejmowania uchwał, jeżeli liczba jego członków wynosi nie mniej niż 3 osoby.

2b. W przypadku gdy liczba członków Zarządu jest mniejsza niż 6, w terminie 30 dni podejmuje się czynności w celu uzupełnienia składu do 6 osób.”;

- 7) art. 4 pkt 2 lit. c, art. 8 ust. 3 – przepis sugeruje, że członkiem Rady Nadzorczej BGK może być członek Zarządu BGK. Wynika to stąd, że zastrzeżenie niepołączalności funkcji w Zarządzie i Radzie Nadzorczej odnosi się wyłącznie do przewodniczącego Rady Nadzorczej. Jak się wydaje nie to było intencją ustawodawcy. Zakładając, że wolą ustawodawcy jest niepołączalność funkcji w Zarządzie i Radzie Nadzorczej proponuje się przyjęcie niżej sformułowanej poprawki.

Propozycja poprawki:

w art. 4 w pkt 2 w lit. c, ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Przewodniczącego Rady Nadzorczej powołuje i odwołuje Prezes Rady Ministrów na wniosek ministra właściwego do spraw gospodarki. Pozostałych członków Rady Nadzorczej powołuje i odwołuje Prezes Rady Ministrów na wniosek właściwych ministrów, o których mowa w ust. 4. Członek Rady Nadzorczej nie może być członkiem Zarządu.”;

- 8) art. 7 ust. 2 zdanie drugie – w związku z tym, iż ustawodawca przesądza (art. 7 ust. 2 zdanie pierwsze), że kadencja organów BGK trwająca w dniu wejścia w życie noweli wygaśnie z dniem powołania nowych organów, a więc, że nie dojdzie do sytuacji, w której wygaśnie kadencja dotychczasowych organów, a nowe organy nie będą jeszcze powołane, zbędne jest zdanie drugie w art. 7 ust. 2.

Propozycja poprawki:

w art. 7 w ust. 2 skreśla się zdanie drugie.

Jakub Zabielski

Główny legislator